

Wõta ja loe!

№ 7. — VIII. aastaläit.

Õige uks.

Tänawa ääres majadel on palju ukki ja wärawaid, kuid kui wäsinult tuleme kas pikalt jalutuskäigult või töölt, siis läheme ükskõiksest kõigist neist mööda ja alles siis, kui jõuame kodu uksele, astume sealst sisse.

Jeesus ütleb: „Mina olen uks!“ See on just see uks, millest iga kadunud patune, iga efsirännakuteft wäsinud, iga koormatud ja waewatud, ühildane, kiustatud ja rahuosiw hing võib sisse astuda. See on kadunud lapsele koduuks.

Mõnestki ukseft oled eht sisse astunud oma elutee ääres, meelitatud lõbustufist, taga aetud rõõmunäljast, offides naudinguid. Ja mõnestki ukseft oled pidanud wälja astuma veel walufawama jüdamega, õnnetult ja teisi süüdistades, kandes seljas määritud kuube ja hinges weriseid haawu.

Paljud ukseft olid pärani lahfi ju ees, kui ju taskud olid täis, kuid nii pea kui olid taskud fuhjad, läts üks uks teise järel ju eest kinni. Su sõbrad sulgesid endid kinniste uste taha, seft tulid abipalujana.

Alafi on pärani põrguuks ja tuhanded formawad sealst sisse,

kuna kuraf osfab seda uft ulufuledega igatepidi faunistada. Kuid tagajärg on sama, nagu ütleb fart Salomon: „Mõne meelest on tee õige, kuid selle ots on surma tee. Ka mängides walufab süda ja selle lõpp on see: rõõm muutub meelehärmiiks!“

„Mina olen uks“ ütleb Jeesus.

See on uks õndsusse — taawauks. See on armu uks — patune võib armu saada ja õigetsmõistmift astudes sisse sellest ukseft. See on fa ainu uks, mille kaudu pääseb taewariiki. Wäljaspool Jeestust Kristust ja fa werelepituft ei ole päästmift. Ei aifa meie headus, püüded ja heateod; waid ainult Jeefuse kaudu omame õigetsmõistmift patusena õige ja püha Sumala ees. Ning see on uks Sumalariikuste juurde. Jeefus ütleb, kes sellest ukseft sisse läheb, see peab elu ja kõit rohkesti leidma.

Waene süda, kas ei ole see just julle! Wärirew patune — kas see ei ole just julle! Kurb süda — kasuta seda uft, Jeefuses leiad andeksandmise ja rahu jüdamele. See on kodu uks meie hingele.

6.

Kes oli see naine?

Kellegi õpetaja usse faga kopufas ühel päewal teegi waene, pafune naine ja palus abi. Õpetaja abikaasa, kes awas usse, oli jügawalt liigufatud jellest wiletjast olendist enda ees. Üks pill falle ilmutas juba jellest, et jün oli tegemist ühe kõlwatu naisega. Kuffudes ta jisje, pesi majaproua ta puhfaks, jöötis ja wõimaldas falle puhfust. Selle järel, püüdes feda juhutada Jeesuse juurde, läks wiimane edaji suure loofusega ja julgusega. Oli ta wäljunud, küsis wäike tütrete, kes oli

tegu aeg jälginud, kuidas fema armas ema nii suure armastusega waewa nägi selle määrdunud naisega: „Emafene, kes oli see naine?“ Ema kriislik wastus oli: „Ah, Marjekene, see oli ingel. kes oli ära kaofanud oma tee.“ Armastawad, taastundlikud filmad nägid jelles pafufes naises ingli wõimaluji. Michelangelo, nagu teate, wõis näha ühes teisest ärapõlatud marmorblofis inglit.

Kristuse armastus — see usub, loodab, teenib ja armastab.

Armujärg.

Sumala armujärg pole mõni teeäärne müügiputka, kust iga ilmameelne ja murefu möödamineja wõib wõtta üksipuha, millise järawa õnnistuse, mis ta filmale meeldib. Sumala armujärg on pühimas paigas. Me wõime tulla jinna waid astudes läbi waheteki ja puhastusaltari kaudu. Sinna minnes läheme Sumala ette.

Philips Brooks.

Olgu jinna palme nagu laew, mis on läinud pikale reisile, ega sulle oma koormaga fagasi nii pea. Kuid kui see wiimati saabub, on

fal jeda rikkalikum taubakoorem. Wäikejed rannalaewad toowad sulle elutarbeid ja muud fawalist kaupa, kuid see laew, mis läks kaugele Tarjiseni, toob sulle fagasi jõudes kulda ja elewandiluid. Wäikejed palwed, mida palume iga päew, toowad meile palju fawilikku, kuid me wõime paluda ta suuri palweid, mis wanade hispaania kaljaste kombel kinna-wad suurt merd. Suurt awamerd rännates on nad kauemini ära waafepiirist, kuid koju jõudes on nad fäis rasket fullakoormat.

Spurgeon.

Sõjamees ja lind.

Kord ehitas pääsute oma pesa keiser Karl 5. telgi katusele. Siis andis keiser käsju, et telki ei saa enne paigast ära wõtta, kui linnupojad on lennuwõimelised, kugi Leer enne jeda juba muufis paika.

Tuntud juustfaja Spurgeon on öelnud selle kohta: „Kas see Isfand, kes oli pannud seefuguse

õrnuse sõjamehe südamesse wäikse fähfufeta linnufese wastu, mida ta ise polnud loonud, kas fema ise palju enam ei faha näidata halastust ja õrnust nende enda loodud olendite wastu, kes usaldawad tegu südamest loofa Tema abile. Usfuge, ta armastab ärrääkimata armastusega neid wärijewaid hingefid, kes oma hädas

põgenewad Tema juurde. See, kes rajab oma loofuse jumalikele lubadustele, saab näha, et jee alus ei kõigu ihegi siis, kui tal on

kätte jõudnud jee heft, millal peab lahkuma siit maailmalt jina maale, kus kõik ftoofused fäidetafje.

Mis andis talle julgust?

Waihe ookeani faarestifikus fahas üht suurt faubalaewa möödunud sajandi keskkel raste form ja waemu pääses laewa meesfond lähedalolewa faare rannale. Kuid fartufjega astufjid kofkunud mehede fundmatul maapinnal, jett nad teadsjid, et Waihe ookeani jaartel afuwad mefjifud elanikud, kes tapawad ja jõowad inimesi. Üks meeskonnast faadefi kõrgele mäele maastikku uurima. Põnewufega jälgijid teda rannal ootawad selfjälijed. Korraga nägid nad teda kättega energilijelt wiipawat.

Mida oli mees näinud mäel? Ta oli näinud kirikut ja kiriku fornul risti. Merehädalijed olid

jiis pääsenud faarele, kus Sumala Sõna ja ewangeeliumi fuulufus oli muufnud endijed inimesjööjad rahulikets, inimesjõbraliket. Seda oli laewamees fäjitunud nähes risti misionäride poolt ehifafud kiriku fornul ja jellest oligi fa suur rõõm.

Ufkmatud laewamehedki faid nüüd funda Sumala Sõna ja risti warjawat wäge. Kui mitte ewangeeliumi poleks jaarel fuulufatud, oleksid nad kõik olnud hukas.

Tõjine ristiuf on muufnud mefjaliji uufeks inimesfeks, kuid mida on feinud ufkmatus?

Mida me wajame?

Isjandaf — enda ja pafu wahelle.

Isjandaf — meie ja maailma wahelle.

Isjandaf — meie ja surma wahelle.

Kui jee on meie feifuford, jiis

wõime fõndida ufus läbi jügamafegi wefe, waihfelt oodates Isjanda abi, kindlad selles, et need weed jääwad warsti meie seljafaha ja ef me jallad on fõrd kuimal ja hommit peagi fõidab.

Raifille.

Teie ei faha ju omefi fõijelt finnitada, et teie modernelu — elaw on. See on waid pöörane jurmatants. Teie ije olete ijeenda jurnumafjad.

On jul hing? Ainult jellei on jee weel, kes jeda endas pyle jurmanud. Enamik meist on hingetapjad. Nad on oma hinged kaotanud.

Sa fäna tulen ma tagasi ju allikale janujena ja jurnwäjinuna. Ei pea mind keegi fafistama joomast, et jelle läbi elada.

Augusfinus.

Saulud.

Viisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Sumal tajaast vihma anna, Seft mu süda kuiw kui liiw, Minu
sisje kastet kanna; Ära janund olen, kuiw! Püha Waimu annet ja
Eafe taewast woolata, Rohkesti kui jõgi joosta, Minu südant hel-
delt kasta.

Püha Waim, mu juurde tule, Jää mu sisje elama: Südame
ma annan sulle, Tee ja oma templiks ta. Võta wälja kasida Hinge
hoonest armuga, Mis mind keelab taewa jaamast, Ingliseega rõõ-
mustamast.

Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Uks aeg on teistest kõige fallim, See on ju kutsunise aeg. Mil
Püha Waim sind hüüab wäljem: Oh tule koju, kadund poeg! Oh
pane seda tähele Ja ära oota homjeni!

Küll mihmel wiisil, Jagedasti, Su Sumal on sind kutsunud, Mis
mõni kord ka wägewasti Su hinge peale mõjunud, Ta täna jälle
hüüab sind, Mis wastab falle, armas hing?

Omal viisil. 383.

Mu jõud. sind fahan armastada Ei sõnaga, waid teoga, Sind
fahan iffa igasjeda, Mu walgus, kõige wäega. Kuni ma elu lõpetan,
Sind, Jeesus, armastan.

Ma armastan sind, minu elu, Mu kõige parem sõber ja; Sind
ülendan, mu hinge ilu, Nii kaua kui veel hingana ma. Sind, Tall
ma nõuan südamest, Et surid minu eest.

Viisil: Nüüd on see päev ju lõppenud. P. 18.

Küll elutee on waewane Ja wäraw kitsas ta, Seal siiski maad
weel jinule, Kes iial oled ja. ∴:

Seal taewas on veel ruumi küll, Kus pühad elawad, Weel
armust lahti seiswad sull', Need pärliwärawad. ∴:

Sul maad on Jeesu südamas Ja paradiisis ta, Nii räägib
armuõpetus, Oh kiida Jeesust ja! ∴:

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind á 2 senti,
10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s.,
välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni
hääks ja kaastöid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6, tel. 450-67.

Ilmub 15. mail 1939. aastal.